

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 2 februari 2022

Thema: Ontvankelijkheid

Voorganger: Kira van Oijen

De eerste dag

Toen zei God: 'Er moet licht komen.' En er kwam licht. God zag hoe mooi het licht was. Hij scheidde het licht en het donker. Het licht noemde hij 'dag' en het donker noemde hij 'nacht'. Toen werd het avond en ochtend. Dat was de eerste dag.

[Aanhef blz. 12:](#) [Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

Welkom bij dit meditatief avondgebed in de traditie van Taizé, wat is het goed om weer echt bijeen te zijn. Langzaam ontwaakt de wereld uit zijn winterslaap. De dagen worden langer, licht komt terug. Vandaag is het ook Maria Lichtmis, een dag die binnen verschillende gemeenschappen beleefd wordt. Zelf vierde ik dit feest op school, waarbij de nadruk lag op de gebundelde kracht, die ervoor zorgt dat er her en der bomen beginnen te knoppen. Dat de sneeuwkllokjes wachten vol ontspanning op de eerste zonnestraal; ontvankelijkheid.

[Lied nr. 124:](#) [Licht dat terugkomt](#)

Lezing uit Genesis 1 en 2

God rust op de zevende dag

Zo werden de hemel en de aarde gemaakt, en alle prachtige dingen die daarbij horen. Op de zevende dag was God klaar met zijn werk. Toen rustte hij uit. God zegende de zevende dag. Hij maakte van die dag een bijzondere dag. Want op die

dag was hij klaar met de schepping en rustte hij uit van al zijn werk. Dat is het verhaal van de schepping van de hemel en de aarde. Zo zijn de hemel en de aarde ontstaan.

Lied nr. 143: Mijn ziel kom op adem

Ontvankelijkheid

Ontvankelijkheid

Ik maak een kom van mijn hand en leg het woord er voorzichtig in. Bekijk het. Het 'vangen' of krampachtig vasthouden van een idee, een omstandigheid of persoon in ons leven. We moeten van alles en vooral moeten we het allemaal alleen aan gaan. Alles wat zich aandient grijpt onze aandacht. Het smacht om vastgegrepen te worden door ons. Wat gebeurt er als we stoppen met vangen en klampen? Is dat een staat van 'ontvankelijkheid'?

[Lied nr. 77:](#) [God, U bent liefde](#)

Overweging

Als het regent, hou je krampachtig een paraplu boven het hoofd, die je zo veel mogelijk beschermt tegen de koude druppels. Wat als de paraplu, niet alleen regen tegenhoudt, maar ook je zicht op de zon blokkeert? Wat als wij onze

denkbeeldige paraplu, alleen maar hoeven in te klappen, om te baden in warme zonnestrallen, omringd worden door het licht van God? Wat als we alle kracht die wij gebruiken om ons aan de paraplu vast te houden,

enkel inzetten voor het inklappen van de paraplu? Voor het moeiteloos laten dwarrelen van gedachtes, ideeën, gevoelens. Een ruimte in ons scheppen die gevuld kan worden door een bron van liefde. Durven vertrouwen op de altijd aanwezige kracht, klaar zijn om te ontvangen, klaar voor ontvankelijkheid.

Luisterfragment: Klokken Taizé

Stilte

Voorbeden met als acclamatie nr. 32: Gospodi pomilui (Heer ontferm U)

- God, bron van liefde, Graag zou ik willen bidden voor ontvankelijkheid. Geef ons de moed om ondanks alle zekerheid die de paraplu ons biedt, zo nu en dan de plu neer te laten. Schenk ons de gedachte aan de zekerheid dat de zon schijnt wanneer wij stoppen met streven naar het vangen van ons denken. God, in uw goedheid, hoor ons gebed.

Laat ons zingend bidden...

- God, bron van liefde, maak ons zacht wanneer wij de neiging hebben om te verharderen. Laat ons de goedheid zien in de ander en in onszelf. Breng ons op mooie ideeën die ook de ander verder brengen. Geef oude wonden liefde zodat zij helen. God, in uw goedheid, hoor ons gebed.

Laat ons zingend bidden...

- God, bron van liefde, Graag zou ik dan nog eenmaal voor alle onuitgesproken gebeden willen bidden. Draag onze gedachten bij u, bespeel ze met uw energie en breng ze ons wanneer het moment daar is. God, in uw goedheid, hoor ons gebed.

Laat ons zingend bidden...

Lied nr. 114: Iedere nacht verlang ik

Veranderen

*God, schenk mij de kalmte
om te aanvaarden
wat ik niet kan veranderen;
de moed om te veranderen
wat ik kan veranderen;
en de wijsheid om het verschil hiertussen te zien.*

Uit: Ikigai van Francesc Miralles en Héctor Garcia

Lied nr. 145: Herre visa mig vägen

Slotgedachte

Ik wil eenieder bedanken voor diens aanwezigheid. Voor de aandacht, voor de tijd die je hebt genomen om mee te varen op de golven van deze viering. Laat af en toe de paraplu zakken om ontvankelijkheid over je heen te laten als een deken van gesponnen zonnestralen.

Slotlied nr. 144: Je vous salue Marie